

2. Przyjmuje się, że małżonek posiadał dochód przekraczający granice określone w § 1 ust. 1, jeżeli w chwili śmierci pracownika (rencisty):

- 1) był właścicielem gospodarstwa rolnego o rocznym przychodzie szacunkowym ustalonym dla wymiaru podatku gruntowego na kwotę co najmniej 6.000 zł albo
- 2) posiadał przedsiębiorstwo przemysłowe, handlowe lub rzemieślnicze.

§ 3. 1. Rodziców pozostałych po zmarłym pracowniku lub renciście uważa się za pozostających na utrzymaniu pracownika (rencisty) za jego życia, jeżeli w chwili śmierci pracownika (rencisty) pozostawali na jego wyłącznym utrzymaniu albo zmarły przyczynił się w sposób istotny do ich utrzymania.

2. Przyjmuje się, że rodzice nie pozostawali na wyłącznym utrzymaniu pracownika (rencisty) i że zmarły nie przyczynił się w sposób istotny do ich utrzymania, jeżeli oboje rodzice lub jedno z nich w chwili śmierci pracownika (rencisty):

- 1) było właścicielem gospodarstwa rolnego o rocznym przychodzie szacunkowym ustalonym dla wymiaru podatku gruntowego na kwotę co najmniej 6.000 zł lub
- 2) posiadało przedsiębiorstwo przemysłowe, handlowe lub rzemieślnicze albo
- 3) posiadało dochód z innych źródeł przekraczający w okresie ostatnich 12 miesięcy kalendarzowych przed śmiercią pracownika (rencisty) przeciętnie 500 zł miesięcznie z wyłączeniem jednak pomocy ze strony zmarłego pracownika (rencisty) i pomocy ze strony osób nie obowiązanych do alimentacji.

§ 4. Za dochód powodujący w myśl art. 45 ust. 4 dekretu zawieszenie prawa małżonka lub rodziców pracownika (rencisty) do renty rodzinnej uważa się dochód osiągany przez małżonka lub oboje rodziców albo jedno z nich:

- 1) z gospodarstwa rolnego o rocznym przychodzie szacunkowym ustalonym dla wymiaru podatku gruntowego, na kwotę co najmniej 6.000 zł,
- 2) z przedsiębiorstwa przemysłowego, handlowego lub rzemieślniczego albo

3) z wszelkich innych źródeł w wysokości co najmniej 500 zł miesięcznie, z wyłączeniem dochodu z renty, wynagrodzenia z tytułu zatrudnienia i pomocy świadczonej przez inne osoby; jednakże do dochodu rodziców wlicza się pomoc ze strony osób obowiązanych do ich alimentacji.

§ 5. Wartość dochodów, o których mowa w rozporządzeniu, uzyskiwanych z kilku źródeł, zlicza się.

§ 6. Wartość dochodów, o których mowa w rozporządzeniu, osiąganych za granicą, ocenia się w złotych na zasadach stosowanych przy wypłacie rent z zagranicy.

§ 7. 1. Sprawy małżonków i rodziców, którym na podstawie przepisów dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1954 r. Nr 30, poz. 116) odmówiono renty rodzinnej, a którzy przy zastosowaniu art. 45 dekretu w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 11 września 1956 r. (Dz. U. Nr 43, poz. 199) mieliby do niej prawo, podlegają ponownemu rozpatrzeniu na wniosek zainteresowanego.

2. Jeżeli wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty zostanie zgłoszony:

- 1) w ciągu 6 miesięcy od dnia ogłoszenia rozporządzenia — rentę przyznaje się od dnia powstania prawa do renty, nie wcześniej jednak niż od dnia 1 lipca 1956 r.,
- 2) po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia rozporządzenia — rentę przyznaje się od dnia powstania prawa do renty, lecz za okres nie dłuższy niż 3 miesiące wstecz od dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie prawa do renty.

§ 8. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1956 r. z tym zastrzeżeniem, że w stosunku do rent przyznanych przed dniem ogłoszenia rozporządzenia przepis § 4 obowiązuje od dnia 1 czerwca 1957 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

48

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 lutego 1957 r.

w sprawie wykonania ustawy o funduszu zakładowym na rok 1957 w przedsiębiorstwach podległych Głównemu Urzędowi Geodezji i Kartografii Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Na podstawie art. 3 i 5 ustawy z dnia 19 listopada 1956 r. o funduszu zakładowym na rok 1957 (Dz. U. Nr 53, poz. 240) w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych i Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Państwowych i Społecznych zarządza się, co następuje:

§ 1. Fundusz zakładowy tworzą działające według zasad rozrachunku gospodarczego przedsiębiorstwa podległe Głównemu Urzędowi Geodezji i Kartografii Ministerstwa Spraw Wewnętrznych:

- 1) Państwowe Przedsiębiorstwo Geodezyjne,
- 2) Państwowe Przedsiębiorstwo Fotogrametrii,
- 3) okręgowe przedsiębiorstwa miernicze,

4) Państwowe Przedsiębiorstwo Wydawnictw Kartograficznych.

§ 2. Na fundusz zakładowy przeznaczają się część wygotowanego zysku, a jeżeli przedsiębiorstwo nie osiąga zysku lub gdy suma funduszu zakładowego jest wyższa od sumy osiągniętego zysku, na fundusz zakładowy przeznaczają się odpowiednią sumę środków obrotowych przedsiębiorstwa.

§ 3. Fundusz zakładowy tworzy się w przedsiębiorstwie, które:

- 1) osiągnie sumę planowanego zysku lub nie przekroczy planowanej straty,
- 2) wykona plan robót geodezyjnych, fotogrametrycznych i kartograficznych według wartości kosztorysowej,

3) spełni inne warunki określone przez jednostkę nadrzędną w porozumieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego, o ile takie zostały ustalone.

§ 4. 1. Przy spełnieniu warunków, o których mowa w § 3, fundusz zakładowy wynosi 1,5% planowanego funduszu płac.

2. W przypadku spełnienia warunków, o których mowa w § 3, oraz osiągnięcia zysku ponadplanowego lub zmniejszenia planowanej straty — fundusz zakładowy obliczony na zasadach, o których mowa w ust. 1, powiększa się o 50% zysku ponadplanowego lub sumy, o którą zmniejszono planowaną stratę.

§ 5. W przypadku niewykonania warunków, o których mowa w § 3, fundusz zakładowy może być utworzony w wysokości 0,2% planowanego funduszu płac.

§ 6. Na fundusz zakładowy przeznaczają się ponadto całkowity zysk z produkcji ubocznej z wyjątkiem przypadków, w których obowiązujące przepisy przewidują przeznaczenie tego zysku na inne cele.

§ 7. Przez planowany zysk, planowaną stratę, planowany fundusz płac, plan robót geodezyjnych, fotogrametrycznych i kartograficznych, o których mowa w rozporządzeniu, należy rozumieć zysk, stratę, fundusz płac, roboty geodezyjne, fotogrametryczne i kartograficzne określone we wskaźnikach do planu zatwierdzonych przez jednostkę nadrzędną.

§ 8. 1. Odpisów na fundusz zakładowy dokonuje się raz na rok, z tym że mogą być dokonywane zaliczkowe odpisy półroczne za okres od 1 I. do 30 VI. Wysokość półrocznych odpisów nie może jednak przekraczać 50% sumy funduszu zakładowego, przypadającego za dany okres sprawozdawczy.

2. Sumę funduszu zakładowego (zaliczkowego, rocznego) ustala się na podstawie danych, wynikających z przyjętego przez jednostkę nadrzędną (półrocznego, rocznego) sprawozdania finansowego.

3. Dla obliczenia wyrównawczego odpisu na koniec roku potrąca się od sumy funduszu zakładowego ustalonej za dany rok sumę odpisu zaliczkowego.

4. Jeżeli wydatki dokonane w ciągu roku z zaliczkowych odpisów przekroczą sumę funduszu zakładowego ustaloną za dany rok sprawozdawczy — wówczas różnicę pomiędzy kwotami wydatkowanymi a sumą funduszu zakładowego przypadającą za dany rok zalicza się jako wydatek obciążający fundusz zakładowy utworzony w roku następnym.

5. Przed całkowitym wyrównaniem różnicy, o której mowa w ust. 4, nie mogą być wydatkowane żadne kwoty z funduszu zakładowego w roku następnym.

§ 9. 1. W celu ustalenia prawidłowej podstawy do obliczenia odpisów na fundusz zakładowy, faktycznie osiągnięte zysk lub strata koryguje się o sumy wynikające z wpro-

wadzonych, a nie uwzględnionych w planie urzędowych zmian w zakresie cen, stawek, płac, składek na ubezpieczenia społeczne, podatków, oprocentowania kredytów bankowych, taryf za usługi komunalne, norm amortyzacji.

2. W celu ustalenia, czy zostały spełnione warunki do utworzenia funduszu zakładowego — w przedsiębiorstwach planowo-deficytowych — należy przeprowadzić korektę planowanej straty w takim stosunku procentowym, w jakim nastąpiło przekroczenie planu sprzedaży.

§ 10. 1. Środki funduszu zakładowego mogą być przeznaczone:

- 1) na nagrody i świadczenia dla pracowników oraz na inne cele związane z ich potrzebami,
- 2) na budownictwo mieszkaniowe dla pracowników oraz remonty mieszkań przez nich zajmowanych.

2. Podział środków funduszu zakładowego na powyższe cele należy do uprawnień przedsiębiorstwa.

§ 11. Górną granicę łącznej kwoty odpisów na fundusz zakładowy na cele, o których mowa w § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia, ustala się w wysokości 8,5% planowanego funduszu płac.

§ 12. 1. Podstawę do dokonywania wydatków ze środków funduszu zakładowego stanowią odpowiednie preliminarze zatwierdzone przez załogę przedsiębiorstwa lub jej przedstawicieli.

2. Środkami funduszu zakładowego dysponuje dyrektor przedsiębiorstwa w oparciu o zatwierdzony preliminarz.

3. Z wykonania preliminarza dyrektor składa załogę okresowe sprawozdania.

§ 13. Wykorzystanie środków funduszu zakładowego na cele inwestycyjne następuje w trybie przewidzianym dla inwestycji pozalimitowych.

§ 14. Przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się odpowiednio do jednostek na wewnętrznym rozrachunku gospodarczym, dla których wprowadzono obowiązek sporządzania samodzielnych bilansów.

§ 15. W przedsiębiorstwach objętych przepisami rozporządzenia tracą moc dotychczasowe przepisy w sprawie finansowania wydatków na współzawodnictwo, nagrody indywidualne, wynagrodzenia za prace zleczone i udział w komisjach oraz popieranie ruchu racjonalizatorskiego dotyczące współzawodnictwa w zakładzie pracy oraz nagród indywidualnych za szczególne osiągnięcia.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1957 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

49

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 lutego 1957 r.

w sprawie wykonania ustawy o funduszu zakładowym na rok 1957 w przedsiębiorstwach przemysłowych podległych Ministrowi Górnictwa Węglowego.

Na podstawie art. 3 i 5 ustawy z dnia 19 listopada 1956 r. o funduszu zakładowym na rok 1957 (Dz. U. Nr 53, poz. 240), zwanej w dalszym ciągu „ustawą”, w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych i Zarządem Głównym Związku Zawodowego Górników zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Na fundusz zakładowy przeznaczają się część wygosparowanego zysku. Jeżeli przedsiębiorstwo nie osiąga zysku lub gdy suma funduszu zakładowego jest wyższa od sumy osiągniętego zysku, na fundusz zakładowy przeznaczają się odpowiednią sumę środków obrotowych przedsiębiorstwa.